

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Flídrovou ve věci

žalobců:

a) AusterlitzPro s.r.o., IČO 25310151

sídlem Příkop 843/4, 602 00 Brno

b) J. S., narozený dne XXXX

bytem XXXX, XXXX

c) V. K., narozený dne XXXX

bytem XXXX, XXXX

zastoupení advokátkou Mgr. Petrou Šternberskou-Pospíšilovou

sídlem Hlinky 151/80, 603 00 Brno

proti

žalovanému:

Město Slavkov u Brna, IČO 00292311

sídlem Palackého náměstí 65, 684 01 Slavkov u Brna

zastoupený advokátkou Mgr. Jiřinou Svojanovskou

sídlem Šilingrovo náměstí 257/3, 602 00 Brno

o zveřejnění omluvy a zaplacení finančního zadostiučinění

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaný byl povinen do deseti dnů od právní moci rozsudku zveřejnit na svých webových stránkách, ve Slavkovském zpravodaji a ve Vyškovském deníku na své náklady omluvu tohoto znění: „Město Slavkov u Brna se omlouvá panu J. S. a panu V. K. za porušení jejich autorských práv k libretu, které bylo předlohou k napoleonské expozici na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz, a které město Slavkov u Brna užilo neoprávněně.“, se **zamítá**.
- II. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci b) částku 50.000 Kč, se **zamítá**.
- III. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci c) částku 50.000 Kč, se **zamítá**.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 17. 11. 2013 domáhali, aby žalovanému bylo zakázáno jakýmkoliv způsobem užívat dílo - Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz – zpracované autory J. S. a V. K., zpřístupňovat ho veřejnosti a umožňovat třetím osobám jeho užití a zpřístupnění veřejnosti. Dále se domáhali, aby žalovaný do deseti dnů od právní moci rozsudku zveřejnil na svých webových stránkách, ve Slavkovském zpravodaji a ve Vyškovském deníku na své náklady omluvu tohoto znění: „Město Slavkov u Brna se omlouvá panu J. S. a panu V. K. za porušení jejich autorských práv k libretu, které bylo předlohou k napoleonské expozici na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz, a které město Slavkov u Brna užilo neoprávněně.“ a dále pak zaplacení částky 50.000 Kč žalobci b) a stejné částky žalobci c). Žalobci b) a c) v žalobě tvrdili, že jsou autory Libreta napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz a žalobce a) je majitelem výhradní licence k tomuto dílu a to na základě licenční smlouvy ze dne 8. 12. 2010 a je oprávněn udělovat sublicence k tomuto dílu. Podlicenční smlouvou ze dne 13. 12. 2010 udělil žalobce a) sublicenci společnosti SAURA CZ s.r.o. V licenční smlouvě si autoři vymínili, že podlicence budou poskytovány pouze s jejich písemným souhlasem. Společnost SAURA.CZ se zúčastnila výběrového řízení „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice“ vyhlášeného žalovaným a v tomto řízení uspěla. V rámci účasti v soutěži předložila i libreto zpracované žalobci b) a c). Následně byla mezi společnostmi SAURA.CZ s.r.o. a žalovaným uzavřena smlouva o dílo, na základě které společnost SAURA.CZ, s.r.o. vytvořila pro žalovaného dílo – „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice“ a mimo jiné dodala i libreto zpracované žalobci b) a c). Na žalovaného smlouvou o dílo nebyla převedena práva k užití libreta, neboť tato skutečnost ze smlouvy o dílo nevyplývá a zhotovitel nebyl oprávněn převádět více práv než sám měl. Spoluautoři k sublicenci neudělili písemný souhlas. Žalovaný, aniž k tomu měl oprávnění, umožnil dále využívat dílo dalšímu subjektu. Dne 17. 7. 2012 uzavřel smlouvu o dílo se společností SKR STAV, s.r.o. Žalobcům b) a c), i když o to opakovaně žádali, nebylo umožněno zpřístupnění výsledků zpracování jejich autorského díla. K částečnému zpřístupnění došlo až na základě výzvy ze dne 10. 3. 2013. Žalobci b) a c) následně zjistili, že dílo je zpracováno naprosto nepřijatelným obecným požadavkům odbornosti a libreto v mnoha ohledech neodpovídajícím způsobem. Před otevřením expozice, tedy přede dnem 30. 5. 2013, se žalobci sešli na jednání s žalovaným a firmou SKR STAV, s.r.o. Měli v úmyslu poukázat na nedostatky expozice na místě, aby žalovaný měl možnost jejich faktické připomínky konfrontovat se zrealizovanou expozicí a přehodnotit tak svoje stanovisko – expozici s vadami otevřít pro veřejnost. Žalovaný připomínky žalobců b) a c) paušálně odmítl s tím, že není ochoten si expozici s autory prohlédnout a expozici bez další diskuse zpřístupnil veřejnosti a navíc rozhodl, že žalobci b) a c) nebudou uvedeni jako autoři libreta. Žalobci b) a c) zpracovali své připomínky před otevřením expozice písemně. Zveřejněním expozice je žalovaný poškodil ve vztahu k odborné i laické veřejnosti, která si mohla všimnout hrubých historických chyb. Expozice byla otevřena od 30. 5. 2013 do 17. 10. 2013, kdy byla na základě předběžného opatření Vrchního soudu v Olomouci uzavřena. Žalobci byli postupem žalovaného poškozeni jednak z důvodu chybějících jmen autorů při vstupu do expozice. Z toho bylo možno usoudit, že se na expozici buď nepodíleli vůbec, nebo v druhém případě mohli být považováni za osoby odborně nezpůsobilé a za osoby, které neuvádějí pravdu o tom, že jsou autory libreta. Z tohoto důvodu se domáhají také přiměřeného zadostiučnění ve formě omluvy a zaplacení částky 50.000 Kč každému z nich.
2. Žalovaný se vyjádřil k žalobě tak, že žalobci nevymezili, jaké konkrétní znění libreta označují za předmět sporu, k jakému libretu byla případně udělena žalobci b) a c) výhradní licence ve prospěch žalobce a) a společnosti SAURA CZ s.r.o. sublicence. Na počátku vzájemné spolupráce S., jako jediný společník a jednatel společnosti SAURA CZ, uzavřel dne 7. 10. 2009

smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zpracování návrhu Napoleonské expozice v bývalých konírnách zámku ve Slavkově u Brna. Žalovanému pak zhotovitelem díla, "S., bylo na základě této smlouvy předáno libreto Napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Austerlitz verze 3.00. Z obsahu tohoto libreta je zřejmé, že se nejedná jen o ideový námět Napoleonské expozice, ale stručnější verzi libreta – studii, na které navazovalo dílo, libreto jako součást realizační dokumentace, které bylo žalobci založeno do soudního spisu pro účely řízení o předběžném opatření. Dané libreto obsahuje doložku „Copyright SAURA CZ 2011“. Jako zpracovatel tohoto libreta je uveden J. S., projekt Austerlitz tedy žalobce b). Dle ustanovení čl. 6 odst. 4 uvedené smlouvy o dílo smluvní strany sjednaly, že dnem předání díla přechází na objednatelů oprávnění užívat majetková práva k dílu a sjednaná cena díla zahrnovala též odměnu zhotovitele za oprávnění žalovaného užívat majetková práva k dílu. Byť projev vůle smluvních stran není ve vztahu k úpravě licence zcela přesně formulován, je dle obsahu ujednání smluvních stran zřejmé, že předáním díla měla žalovanému k tomuto dílu – libretu vzniknout neomezená licence k užití díla. Ve smyslu ust. § 61 zákona č. 121/2000 Sb. byl žalovaný oprávněn dílo užívat k účelu smlouvy, když je zcela evidentní, že účelem užití tohoto díla byla v konečném důsledku realizace expozice na zámku ve Slavkově u Brna. Žalovaný následně uzavřel se společností SAURA CZ s.r.o. dne 13. 12. 2010 smlouvu o dílo, jejímž předmětem je zpracování zakázky „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“, kdy se zhotovitel pro žalovaného zavázal zhotovit dílo, jehož dílčí částí bylo zpracování podrobné realizační projektové dokumentace v rozsahu půdorysů, řezů a prostorových vizualizací, výrobních výkresů jednotlivých výrobků expozice, rozvodů a lokálního osvětlení a exponátů; libreta, technické dokumentace a rovněž autorský dozor nad dílem. Tato smlouva o dílo byla uzavřena na podkladu výběrového řízení, kdy předmětem zakázky bylo zpracování realizační projektové dokumentace samotné expozice, která bude sloužit jako zadávací dokumentace veřejné zakázky pro výběr dodavatele. Uvedená smlouva obsahuje obdobné ujednání jako smlouva o dílo uzavřená žalovaným dne 7. 10. 2009 s S., dle jejíhož obsahu měla žalovanému vzniknout neomezená licence k užití díla, přičemž za tuto licenci obdržel zhotovitel díla dohodnutou úplatu, která byla zahrnuta v ceně díla. Dílo žalovanému bylo zhotovitelem předáno a jeho součástí bylo i libreto, které bylo žalobci založeno do soudního spisu a které obsahuje copyrightovou doložku zhotovitele díla, společnosti SAURA CZ s.r.o. Žalovaný byl minimálně do roku 2013 v dobré víře, že je oprávněn libreto užívat, a to na základě shora uvedených smluv o dílo, když až do té doby nebyl žádným z žalobců upozorněn na to, že by snad S. či jeho společnost SAURA CZ s.r.o., nebyli oprávněni žalovanému udělit neomezenou licenci k užití díla, obzvláště za situace, kdy obě uzavřené smlouvy o dílo obsahovaly doložku nabytí majetkových práv k dílu. Pokud žalobci předložili licenční smlouvu ze dne 8. 12. 2010 a sublicenční smlouvu ze dne 13. 12. 2010, pak kopie těchto listin se objevují až v roce 2013 a žalovaný s nimi byl seznámen až v rámci tohoto soudního sporu. Žalovaný neměl jakoukoliv povědomost o jejich existenci. Žalobci k důkazu navrhli libreto opatřené copyrightovou doložkou společnosti SAURA CZ s.r.o. s tím, že k užití tohoto libreta měla být údajně udělena žalobci b) a c) výhradní licence žalobci a). Podle názoru žalovaného uvedené libreto nemohlo být přílohou předložených licenčních smluv, jelikož v době uzavření smlouvy ještě ani nebyla uzavřena se společností SAURA CZ s.r.o. sublicenční smlouva ani výše uvedená smlouva o dílo. Libreto tak zcela logicky nemohlo obsahovat copyrightovou doložku společnosti SAURA CZ s.r.o. z roku 2011. Žalovaný navíc libreto, tak jak je specifikované v žalobním petitu, veřejnosti nezpřístupňuje. Žalobci v řízení nepředložili přílohu, která by skutečně objektivně mohla být přílohou žalobci tvrzené licenční a sublicenční smlouvy a nabízí se otázka samotné existence žalobci tvrzených příloh smluv, ale rovněž otázka samotné existence smluv ze dne 8. 12. 2010 a 13. 12. 2010. Předmětem plnění společnosti SAURA CZ dle smlouvy o dílo bylo provedení projektové dokumentace jako samostatného díla, jehož jednou z integrálních součástí mělo být dle předmětu smlouvy o dílo i libreto. Vzhledem k tomu, že se v případě

projektové dokumentace jedná o dílo více autorů, které bylo zhotovováno pod vedením generálního projektanta společnosti SAURA CZ s.r.o. a jako takové bylo ve svém souhrnu prezentováno, jedná se dle názoru žalovaného o dílo kolektivní ve smyslu ust. § 59 zákona č. 121/2000 Sb. Dle přesvědčení žalovaného pak jednotlivé části projektové dokumentace včetně libreta nejsou schopny samostatného užití. Žalobci zjevně netvrdili a neprokázali, které dílo je předmětem žaloby, které dílo je dílem základním a kde se případně jedná o vývojovou fázi díla. Žalovaný rovněž namítá, že historická fakta, která jsou obsažena v libretu, jsou ze své povahy public domain a obecně nemohou být předmětem ochrany autorského práva, kdy i výsledky bádání archivního výzkumu se okamžikem jejich zveřejnění stávají součástí public domain, přičemž žalobci ve vztahu k libretu ani konkrétně netvrdili, ani v řízení neprokázali jedinečnou tvůrčí činnost. Žalobci nikterak neprokázali požadavek na zaplacení finančního zadostiučinění.

3. Krajský soud v Brně rozhodoval již rozsudkem ze dne 25. 7. 2016, č. j. 23 C 195/2013-190. Tímto rozsudkem zamítl žalobu v části, ve které se žalobci domáhali, aby žalovaný jakýmkoliv způsobem užíval dílo - Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna - Napoleon – Austerlitz (dále jen „Libreto“) - zpracované autory J. S. a V. K., zpřístupňovat ho veřejnosti a umožňovat třetím osobám jeho užití a zpřístupnění veřejnosti. Dalším výrokem uložil žalovanému, aby se žalobcům do 10 dnů od právní moci rozsudku omluvil a omluvu zveřejnil na svých webových stránkách, ve Slavkovském zpravodaji a ve Vyškovském deníku ve znění: „Město Slavkov u Brna se omlouvá panu J. S. a panu V. K. za porušení jejich autorských práv k libretu, které bylo předlohou k napoleonské expozici na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz, a které město Slavkov u Brna užilo neoprávněně“. Žalobě bylo vyhověno, pokud se žalobci b) a c) domáhali, každý z nich, po žalovaném zaplacení částky 50 000 Kč. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.
4. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 4. 2017, č. j. 7 Co 43/2016-232 byl shora označený rozsudek zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Soudu I. stupně bylo uloženo, aby odůvodnil své rozhodnutí v souladu s ustanovením § 157 odst. 2 o.s.ř. mimo jiné, aby učinil skutková zjištění ve vztahu k jednotlivým verzím Libreta a vyjádřil se k tomu, které z těchto Libret považuje za konečnou verzi autorského díla a které by mohly být vývojovými fázemi směřujícími k vytvoření konečného díla. Odvolací soud připomenul, že i vývojová fáze směřující k vytvoření konečného díla je chráněna autorským zákonem. Soud měl také objasnit, která verze Libreta byla přílohou licenční a podlicenční smlouvy, když rezignoval na povinnost žalobců předložit verzi Libreta, které tvořilo přílohu těchto smluv. Měl také vyzvat žalobce k odstranění vad petitu, kterým se domáhali užívání autorského díla jakýmkoliv způsobem.
5. Po té, co Krajský soud v Brně vyzval žalobce k odstranění vad žalobního petitu, dospěl na základě podání žalobců ze dne 20. 7. 2017, že žaloba je v této části neprojednatelná. Usnesením ze dne 4. 8. 2017, č. j. 23 C 195/2013-250, které nabylo právní moci dne 5. 6. 2018, odmítl žalobu v části, ve které se žalobci domáhali zákazu užívání díla Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz, jeho zpřístupňování veřejnosti a umožňování třetím osobám jeho užití a zpřístupnění veřejnosti.
6. Soud provedl dokazování jednotlivými verzemi Libreta. Z Libreta bez datace, založeného jako příloha A v přílohové obálce žalobců, soud zjistil, že ho zpracovali J. S. a V. K., že bylo vytvořeno pro Napoleonskou expozici na zámku ve Slavkově u Brna s názvem Napoleon – Austerlitz. Zahrnuje šest oddílů nazvaných: I. Úvod, II. Expozice Napoleon ve Slavkově, III. Návštěvník v expozici, IV. Předběžný seznam exponátů, V. Harmonogram prací, VI. Presentace expozice. V oddíle II. na straně 3 je uvedeno, že úkolem vstupní místnosti /102/ bude formou videa /LCD/1/ návštěvníka uvést do expozice, video doplní obrazy, prostorově výrazný exponát a tři panely. Obsahuje také, co má být obsahem LCD 1/ s tím, že se má jednat o krátký film, který představí koncepci expozice a

usnadní mu orientaci, nabídne záběry z první napoleonské výstavy a pozve účastníka na další místa slavkovského bojiště. V dalších oddílech Libreta je popsán obsah dalších LCD /celkem 4/ a také předběžný seznam exponátů. Zde je uvedeno, že exponáty pocházejí převážně ze soukromých sbírek a že nelze s přesností určit jejich definitivní počet ani složení, neboť řada předmětů je předběžně přislíbena různými sběrateli, jež nelze v této fázi přípravy expozice žádným způsobem zavázat k zapůjčení předmětů, s tím, že seznam se bude upřesňovat a doplňovat.

7. Z Libreta, verze 3.00 z 30. 10. 2009 soud zjistil, že se jedná o ideový námět napoleonské expozice zpracovaný J. S., má 7 stran a zakotvuje, že expozice bude tematicky rozdělena do tří základních okruhů: I. Napoleon Bonaparte, II. Bitva u Slavkova a III. Napoleonská vojenská historie. Je zde uveden předběžný seznam exponátů. Podrobný scénář, architektonické a výtvarné řešení měly vzniknout na základě definitivních možných úprav prostorů koníren v rámci rekonstrukce. Příprava scénáře měla být koordinována s obsahem stávající a rozšířené expozice v muzeu za Mohylou míru s cílem nestat se konkurencí, ale vzájemně se doplňovat.
8. Z Libreta, verze 5.00 soud zjistil, že bylo zpracováno 11. 2. 2011 J. S. a V. K.. Obsahuje 18 stran a má shodné členění jako verze bez datace. Na rozdíl od verze bez datace obsahuje jen stručný, základní popis obsahu LCD, bez bližší konkretizace animací a záběrů. Verze Libreta 5.00 je součástí realizační dokumentace a obsahuje doložku Copyright Saura s.r.o. 2011.
9. Z Libreta verze 5.1 soud zjistil, že bylo datováno dnem 28. 3. 2011 a je rovněž součástí realizační dokumentace.
10. Z licenční smlouvy ze dne 8. 12. 2010 uzavřené mezi J. S., V. K. jako poskytovateli a společností AusterlitzPro s.r.o. jako nabyvatelem licence soud zjistil, že poskyvatelé jako spoluautoři libreta k napoleonské expozici, které tvoří přílohu této smlouvy, převádějí bezplatně na nabyvatele výhradní licenci k užívání svého díla. Licence se převádí ke všem způsobům užití díla a autoři udělili právo poskytovat nevýhradní sublicence, avšak vždy s jejich písemným souhlasem. Výslovně zmocnili nabyvatele, aby poskytnul sublicenci a uzavřel sublicenční smlouvu se společností SAURA s.r.o.
11. Z podlicenční smlouvy ze dne 13. 12. 2010 uzavřené mezi společností AusterlitzPro s.r.o. jako poskytovatelem a společností SAURA.CZ s.r.o. soud zjistil, že poskyvatel jako výhradní uživatel autorských práv k libretu, které tvoří přílohu č. 1 k této smlouvě, je oprávněn s písemným souhlasem autorů převést na nabyvatele nevýhradní podlicenci k užívání výše uvedeného díla, zejména k využití pro účely výběrového řízení na zpracování zakázky „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“.
12. Z licenční smlouvy ze dne 8. 12. 2010 uzavřené mezi J.S., V. K. jako poskytovateli a společností AusterlitzPro s.r.o. jako nabyvatelem licence soud zjistil, že poskyvatelé jako spoluautoři libreta k napoleonské expozici, které tvoří přílohu této smlouvy, převádějí bezplatně na nabyvatele výhradní licenci k užívání svého díla. Licence se převádí ke všem způsobům užití díla a autoři udělili právo poskytovat nevýhradní sublicence, avšak vždy s jejich písemným souhlasem. Výslovně zmocnili nabyvatele, aby poskytnul sublicenci a uzavřel sublicenční smlouvu se společností SAURA s.r.o.
13. Z podlicenční smlouvy ze dne 13. 12. 2010 uzavřené mezi společností AusterlitzPro s.r.o. jako poskytovatelem a společností SAURA.CZ s.r.o. soud zjistil, že poskyvatel jako výhradní uživatel autorských práv k libretu, které tvoří přílohu č. 1 k této smlouvě je oprávněn s písemným souhlasem autorů převést na nabyvatele nevýhradní podlicenci k užívání výše uvedeného díla, zejména k využití pro účely výběrového řízení na zpracování zakázky „Stavební

úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“.

14. V průběhu řízení žalobci nepředložili soudu ani jednu ze shora uvedených smluv s přílohou, na kterou bylo odkazováno. Učinili tak až po poučení soudu, které se jim dostalo u jednání dne 15. 8. 2013. Z Libreta připojeného ke smlouvám soud zjistil, že je bez datace, jako zpracovatelé jsou označeni J. S. a V. K., má 18 stran a je členěno do šesti oddílů. Neobsahuje podrobnější popis LCD 1/až 4/. Členěním a obsahem se shoduje s verzí Libreta 5.00, zejména je to zřejmé z popisu LCD.
15. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti AusterlitzPro s.r.o., IČO 25310151 soud zjistil, že sídlo této společnosti bylo na adrese Brno, Kameníčkova 2. Sídlo na adrese Příkop 4, v Brně zapsáno až dne 19. 7. 2012. Od 26. 4. 2010 do 19. 7. 2012 to bylo na adrese Brno, Gorkého 61/11.
16. Svědek S. ve své výpovědi u soudu ve vztahu k uzavření licenční a podlicenční smlouvy uvedl, že pokud má časově zařadit podpis těchto smluv, tak by řekl, že to bylo na konci roku 2012 či 2013. Nebylo to hned při zpracování návrhu expozice, bylo to po té, co vyhráli výběrové řízení na realizační dokumentaci. Smlouvu podepsali proto, aby zformalizovali a potvrdili, že mají autorská práva. Bylo to z toho důvodu, že on předával městu realizační dokumentaci. V době, kdy byla uzavřena smlouva na realizační dokumentaci, tak neměli licenční smlouvu uzavřenu.
17. Z výzvy k podání nabídek ze dne 7. 10. 2010 soud zjistil, že zadavatel město Slavkov u Brna na základě zákona o veřejných zakázkách vyzval k podávání nabídek a prokázání kvalifikace na veřejnou zakázku malého rozsahu nazvanou „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov - napoleonská expozice - realizační dokumentace expozice“. Předmětem díla mělo být zpracování podrobné realizační projektové dokumentace v rozsahu půdorysů, pohledů, řezů, prostorových vizualizací, výrobních výkresů, rozvodů a lokálního nasvícení exponátů atd. Cena měla zohledňovat autorský dozor nad dílem. Pod bodem 6 obchodních podmínek bylo uvedeno, že součástí plnění má být převod plynoucích autorských práv na zadavatele.
18. Ze smlouvy o dílo uzavřené mezi objednatelem městem Slavkov u Brna a zhotovitelem J. S. jako zhotovitelem ze dne 7. 10. 2009 soud zjistil, že předmětem mělo být zpracování návrhu napoleonské expozice v bývalých konírnách zámku ve Slavkově u Brna a zhotovitel se touto smlouvou zavázal objednateli, že pro něj ve sjednané době zpracuje návrh napoleonské expozice jako dokument obsahující zejména ideovou a obsahovou náplň expozice, návrh řešení expozice, kvalifikovaný odhad nákladů na realizaci expozice, nezbytné podklady pro zpracování stavebnětechnického řešení objektů, podklady pro zpracování žádosti ROP.
19. Ze smlouvy uzavřené mezi Městem Slavkov jako objednatelem a společností SAURA s.r.o. jako dodavatelem nazvané „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“ ze dne 13. 12. 2010 (verze předložená žalobci bez data – příloha „C“ a žalovaným s datem – příloha „2“ v řízení 23 Nc 52/2013) soud zjistil, že jejím předmětem bylo zhotovení realizační dokumentace expozice. Předmět plnění byl vymezen pod bodem II. tak, že se jedná o zpracování zakázky „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“. Předmětem díla měly být následující dílčí práce a činnosti: zpracování podrobné realizační projektové dokumentace v rozsahu půdorysů, pohledů, řezů a prostorových vizualizací, výrobní výkresy jednotlivých výrobků expozice, rozvody a lokální nasvícení exponátů; libreto, technická dokumentace hardware a software, autorský dozor nad dílem a další. Podle bodu IV. této smlouvy měl být autorský dozor vykonáván v období fyzické realizace dodávky expozice. Z bodu VI. bylo zjištěno, že dnem předání mělo přejít na objednatele oprávnění užívat majetková práva k dílu. Oprávnění užívat majetková práva k dílu měla platit celosvětově.

20. Ze smlouvy o dílo uzavřené dne 17. 7. 2012 mezi městem Slavkov u Brna jako objednatelem a společností SKR STAV s.r.o. jako zhotovitelem soud zjistil, že dohodnutý předmět tvoří dodávka napoleonské expozice včetně její instalace v rozsahu a podle realizační dokumentace expozice zpracované ateliérem SAURA v Brně s tím, že předmět díla je dodání a zapojení všech částí podle projektu, dodání nových exponátů podle specifikace v projektu. Zhotovitel se zavázal, že použije takové materiály, které budou odpovídat reálnému prostředí a vybavení tehdejší doby.
21. Ze zápisu z jednání ze dne 15. 2. 2011 soud zjistil, že S. předal L. na základě smluv o dílo realizační dokumentaci napoleonské expozice v 6 vyhotoveních.
22. Ze zápisu z jednání č. 2 ze dne 23. 8. 2012 vyhotoveného společností SKR stav soud zjistil, že zástupci této společnosti jednali mimo jiné s panem J. o spolupráci při realizaci napoleonské expozice, zejména v oblasti zapůjčení exponátů a prodeje filmových archivních záběrů rekonstrukcí bitev, kopií uniforem a replik zbraní. Předložili také podrobný seznam exponátů podle projektové dokumentace zpracované společností SAURA CZ s.r.o. (zastoupené autorským dozorem panem J. S.) za účelem porovnání konkrétní nabídky pana J. s požadavky investora.
23. Z emailu ze dne 15. 10. 2012 podepsaného J. S., jednatelem společnosti SAURA.CZ adresovaného P.L. a dalším, soud zjistil, že mělo proběhnout předání scénářů do 31. 7. 2012 a výroba filmů měla být zahájena do 1. 8. 2012. Žádali informace o stavu výroby filmů a jako autoři libreta chtěli vidět scénář expozice, aby bylo možno posoudit, zda odpovídá záměru. Uvedl, že to považuje za zásadní pro ně, jako autory projektu.
24. Ze zápisu z vedení stavby ze dne 11. 2. 2013 soud zjistil, že bylo svoláno za účelem seznámení autorů libreta s naplňováním obsahu expozice a k projednání zápůjčky exponátů.
25. Z emailové korespondence žalobců b) a c) a zástupci společnosti SKR stav s.r.o., žalovaným a zámek Slavkov ze 4. 3. 2013 – 15. 3. 2013, založené v přílohové obálce pod označením „A1, B1 a D1“ soud zjistil, že žalobci upozornili na to, že se od léta 2012 domáhali možnosti seznámit se s připravovaným obsahem expozice. Texty komentářů k videím jim měly být předány 11. 3. 2013, přičemž zjistili, že se rozcházejí se záměrem Libreta. Upozornili na to, že i panely jsou řazeny jiným způsobem, než Libreto předepisuje. Za zcela nekonkrétní označili předaný seznam exponátů. Navrhovali setkání s F..
26. Z dopisu JUDr. Šternberské adresovaného žalovanému ze dne 5. 3. 2013 soud zjistil, že žádá o umožnění autorského dozoru nad realizací Libreta jeho spoluautorům a aby byla uzavřena se společností AusterlitzPro s.r.o. sublicenční smlouva, k jejímuž uzavření dali spoluautoři souhlas. Podmínkou uzavření smlouvy bude, aby jejich připomínky byly pro realizátora expozice závazné a že budou mít včas veškeré informace o postupu prací.
27. Ze zápisu z jednání ze dne 15. 3. 2013 soud zjistil, že společnost SKR stav jednala s autory Libreta panem K. a S. o zapůjčení konkrétních exponátů od pana V. K.. Ze zápisu ze dne 16. 3. 2013 soud zjistil, že autoři předali zhotoviteli připomínky k textům panelů a komentářům videí.
28. Ze vzájemné emailové korespondence z října 2014 až února 2015 soud zjistil, že strany jednaly o uzavření smíru.
29. Soud posuzoval věc podle ustanovení autorského zákona č. 121/2000 Sb. autorského zákona (dále je „AZ“), ve znění účinném v době tvrzeného porušení autorských práv.
30. Podle ustanovení § 5 AZ autorem je fyzická osoba, která dílo vytvořila. Autorem díla souborného je fyzická osoba, která je tvůrčím způsobem vybrala nebo uspořádala; tím nejsou dotčena práva autorů děl do souboru zařazených. Podle § 6 AZ autorem díla je fyzická osoba, jejíž pravé jméno je obvyklým způsobem uvedeno na díle nebo je u díla uvedeno

v seznamu předmětů ochrany vedeném příslušným kolektivním správcem, není-li prokázán opak; to neplatí v případech, kdy je údaj v rozporu s jiným údajem takto uvedeným. Toto ustanovení se použije i tehdy, je-li toto jméno pseudonymem, pokud autorem přijatý pseudonym nezbuzuje pochybnosti o autorově totožnosti.

31. Podle § 8 AZ právo autorské k dílu, které vzniklo společnou tvůrčí činností dvou nebo více autorů do doby dokončení díla jako dílo jediné (dílo spoluautorů), přísluší všem spoluautorům společně a nerozdílně. Na újmu vzniku díla spoluautorů není, lze-li výsledky tvůrčí činnosti jednotlivých spoluautorů do díla odlišit, pokud tyto nejsou způsobilé samostatného užití. Spoluautorem není ten, kdo ke vzniku díla přispěl pouze poskytnutím pomoci nebo rady technické, administrativní nebo odborné povahy nebo poskytnutím dokumentačního nebo technického materiálu, anebo kdo pouze dal ke vzniku díla podnět.
32. Podle ustanovení § 11 odstavec 1, 2 a 3 AZ autor má právo rozhodnout o zveřejnění svého díla. Autor má právo osobovat si autorství, včetně práva rozhodnout, zda a jakým způsobem má být jeho autorství uvedeno při zveřejnění a dalším užití jeho díla, je-li uvedení autorství při takovém užití obvyklé. Autor má právo na nedotknutelnost svého díla, zejména právo udělit svolení k jakékoli změně nebo jinému zásahu do svého díla, nestanoví-li tento zákon jinak. Je-li dílo užíváno jinou osobou, nesmí se tak dít způsobem snižujícím hodnotu díla. Autor má právo na dohled nad plněním této povinnosti jinou osobou (autorský dohled), nevyplývá-li z povahy díla nebo jeho užití jinak, anebo nelze-li po uživateli spravedlivě požadovat, aby autorovi výkon práva na autorský dohled umožnil.
33. Podle § 12 AZ autor má právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiná osoba může dílo užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem. Poskytnutím oprávnění podle odstavce 1 právo autorovi nezaniká; autorovi vzniká pouze povinnost strpět zásah do práva dílo užít jinou osobou v rozsahu vyplývajícím ze smlouvy.
34. Podle § 40 odstavec 1 a 4 AZ autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasaženo nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat mimo jiné odstranění následků zásahu do práva, zejména poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, zejména omluvou a zadostiučiněním v penězích, pokud by se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím; výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihlédne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k zásahu do práva došlo; tím není vyloučena dohoda o narovnání. Shora uvedené opatření musí být přiměřené závažnosti porušení práva a musí být přihlédnuto k zájmům třetích osob, zejména spotřebitelů a osob jednajících v dobré víře.
35. Podle § 46 odstavec 1, 2, 3 a 4 AZ licenční smlouvou autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užít (licenci) k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném, a nabyvatel se zavazuje, není-li podle § 49 odst. 2 písm. b) sjednáno jinak, poskytnout autorovi odměnu. Autor nemůže poskytnout oprávnění k výkonu práva dílo užít způsobem, který v době uzavření smlouvy ještě není znám. Nabyvatel je povinen licenci využít, ledaže je ve smlouvě sjednáno jinak. Ustanovení § 53 tím není dotčeno. Smlouva vyžaduje písemnou formu, poskytuje-li se licence jako výhradní.
36. Podle § 48 AZ je-li tak sjednáno ve smlouvě, může nabyvatel oprávnění tvořící součást licence zcela nebo zčásti poskytnout třetí osobě (podlicence). Ustanovení § 46 odst. 3 se použije obdobně. Nabyvatel může licenci postoupit pouze s písemným souhlasem autora; o postoupení licence a o osobě postupníka je povinen autora informovat bez zbytečného odkladu. Při prodeji podniku či jeho části, která tvoří jeho samostatnou organizační složku, se k přechodu licence souhlas autora nevyžaduje, není-li sjednáno jinak.

37. Podle § 59 AZ kolektivním dílem je dílo, na jehož tvorbě se podílí více autorů, které je vytvářeno z podnětu a pod vedením fyzické nebo právnické osoby a uváděno na veřejnost pod jejím jménem, přičemž příspěvky zahrnuté do takového díla nejsou schopny samostatného užití. Kolektivní díla se považují za zaměstnanecká díla podle § 58 i tehdy, byla-li vytvořena na objednávku; objednatel se v takovém případě považuje za zaměstnavatele. Ustanovení § 61 se na tato díla nevztahuje.
38. Žalovaný ve svých podáních opakovaně namítal, že žalobci nepředložili kompletní licenční smlouvy, včetně jejich příloh. Pokud takto označili Libreto, které bylo předloženo žalobci s podáním ze dne 19. 8. 2014, pak nemohlo být přílohou smlouvy, jelikož bylo až navazující na libreto 5.0, které vzniklo v roce 2011. Navíc přílohu předložili jako zcela samostatný textový soubor. Jinou verzi libreta také předložili v řízení o nařízení předběžného opatření.
39. Žalobci v podání ze dne 19. 8. 2014 uvedli, že za dokončené dílo považují Libreto verze 5.00 a tuto verzi také předložili k návrhu na vydání předběžného opatření a stejně tak na ni odkazovali v žalobě. V podání ze dne 19. 8. 2014 uvedli, že předkládají verzi Libreta, které bylo přílohou licenční a podlicenční smlouvy a je totožné s tím, které založili do soudního spisu a dostalo se do dispozice žalovaného s doložkou copyright SAURA CZ s.r.o.
40. Soud po zhodnocení dokazování obsahem jednotlivých verzí Libreta dospěl k závěru, že Libreto bez datace je obsahově rozšířenou verzí Libreta 5.00, neboť zahrnuje podrobnější popis promítání na LCD. Není totožné s verzí Libreta 5.00, které označili žalobci jako přílohu smluv. Verze 5.00 datována dnem 11. 2. 2011, vznikla až po uzavření licenční smlouvy ze dne 8. 12. 2010, navíc společnost AusterlitzPro s.r.o. opatřila licenční a podlicenční smlouvy razítkem s uvedením sídla společnosti Příkop 4, Brno, které bylo jako sídlo společnosti zapsáno do obchodního rejstříku dne 19. 7. 2012.
41. Soud vzal za prokázané, že verze Libreta označená jako 5.0 je dokončeným autorským dílem žalobců b) a c), když v tomto směru se zcela opřel o vyjádření žalobců v závěrečném návrhu ze dne 18. 7. 2016. Námitka žalovaného, že pan V. K. nemůže být považován za spoluautora, když měl zpracovat část, která není výsledkem tvůrčí činnosti, nebyla shledána důvodnou. Na dokončené verzi 5.0 jsou označeni žalobci b) a c) jako její zpracovatelé, bez rozlišení části, která měla být zpracována jen jedním z nich. Vzhledem k tomu, že v Libretu nelze rozlišit příspěvky žalobců b) a c), hodnotil ho soud jako dílo celistvé a nedělitelné a tudíž jako dílo spoluautorské.
42. Libreto soud považoval za výsledek tvůrčí činnosti jeho spoluautorů i přes námitky žalovaného, který tvrdil, že Libreto obsahuje zejména využití historických faktů vyplývajících z publikované literatury a není tak naplněn zákonný požadavek v § 2 AZ. Svůj závěr opřel soud jednak o obsah Libreta, ale i obsah odborných vyjádření, která účastníci v řízení předkládali za účelem srovnání libret expoziční Napoleon – Austerlitz (zpracované panem S. a K. a libreta expoziční Austerlitz – Malé město velkých dějin (zpracované realizačním týmem zámku Slavkov). Jedná se o odborné vyjádření ze dne 2. 4. 2015 zpracované Mgr. Michalem Konečným, Ph.D., zaměstnancem Národního památkového úřadu, Územně památková správa v Kroměříži (předloženého žalovaným – příloha 31), z něhož bylo zjištěno, že obě koncepce považoval za nezávislé autorské počiny. Také z odborného vyjádření Prof. JUDr. Ivo Telce ze dne 9. 6. 2016 (č.l. 174) soud zjistil, že předmětné Libreto považoval umělecké dílo spoluautorů J. S. a V. K..
43. Není však možné učinit závěr, že Libreto 5.0 bylo nedílnou součástí smlouvy licenční a podlicenční. Společně s podáním ze dne 19. 8. 2014 předložili žalobci soudu dokument - Libreto, /aby zamezili spekulacím o totožnosti Libreta/, které bylo přílohou licenční a podlicenční smlouvy. Jednalo se o přílohu podání na č.l. 45 spisu, založenou jako příloha „A“ v přílohové obálce žalobců. Podle obsahu této předložené listiny soud zjistil, že se jedná o verzi Libreta 5.1, neboť je zde již zahrnut podrobnější popis LCD a filmů a také obsahuje na straně 14 rozšíření předběžného seznamu exponátů o figurínu Napoleona. Vzhledem k tomu, že k doplnění specifikace LCD docházelo na žádost žalovaného (vyplývá to z tvrzení

žalovaného a vzájemné korespondence účastníků), je zřejmé, že tato verze Libreta nemohla existovat k datu uzavření smluv. Navíc s ohledem na výpověď svědka S. a použité razítko společnosti Austerlitz.Pro s.r.o. má soud za to, že žalobci předložené smlouvy byly uzavřeny tak, jak svědek vypovídal až ke konci roku 2012. Tomuto závěru nasvědčuje i to, že tyto smlouvy nebyly v dispozici žalovaného, že nebyly ani zakomponovány do textu smluv o dílo a že žalobci se začali účinně domáhat výkonu autorského dozoru až v březnu 2013, nikoli v létě 2012, jak tvrdí.

44. Požadavek určitosti předmětu smlouvy není podle názoru soudu naplněn, je-li předmět převodu majetkových práv /licence/ ke konkrétnímu autorskému dílu vymezen odkazem na přílohu, která není ke smlouvě připojena a ani není v řízení předložena. Je třeba v této souvislosti zdůraznit, že v případě právního úkonu v písemné podobě, musí jeho určitost vyplývat z písemného projevu stran (viz rozsudek NS ČR 32 Cdo 1154/2007). Není-li předmět smlouvy dostatečně určitý, je smlouva absolutně neplatná (§ 37 odst. 1 obč. zák.). Pokud je stanovena pod sankcí neplatnosti písemná forma, musí určitost projevu vyplývat z textu listiny, na níž je projev vůle zaznamenán, není-li to seznatelné z jejího textu (viz rozsudek NS ČR 33 Cdo 1614/2011). Jestliže smlouva o poskytnutí výhradní licence v souladu s ustanovením § 46 odstavce 4 AZ, vyžaduje písemnou formu, bylo nutné, aby určitost předmětu smlouvy vyplývala přímo z této smlouvy, neboť nemohlo stačit, že bylo smluvním stranám jasné, co je předmětem smlouvy.
45. Ze shora uvedeného činí soud právní závěr, že smlouva licenční a v návaznosti na ní i smlouva podlicenční jsou neplatnými právními úkony.
46. Vzhledem k tomu, že předmětem řízení je porušení osobnostních práv žalobců b) a c), závěr o neplatnosti těchto smluv není důvodem pro zamítnutí žaloby. Posouzení této skutečnosti však bude významné pro závěr, zda to byl žalovaný, kdo porušil právní povinnosti a zda zasáhl do práv žalobců a pokud ano, jaké následky s tím budou spojeny. Sami žalobci v žalobě tvrdili, že na žalovaného nemohla být převedena práva k užití jejich díla, neboť by společnost SAURA.CZ převáděla více práv než sama měla.
47. Je třeba souhlasit s tím, že ve světle závěrů o neplatnosti licenční a podlicenční smlouvy, bylo nutné zabývat se tím, zda společnost SAURA CZ s.r.o. měla oprávnění k zařazení Libreta do realizační dokumentace, která pak byla předmětem dalších právních vztahů.
48. Žalobci opakovaně v řízení tvrdí (viz č.l. 8), že žalovaný aniž sám měl oprávnění dílo užit, umožňoval jeho užití dalšímu subjektu. V žalobě tvrdili, že společnost SAURA ve výběrovém řízení předložila mimo jiné i jejich Libreto a skutečnost, že jsou autory, byla z úvodní strany zřejmá. Ze smlouvy o dílo uzavřené mezi žalovaným a společností SAURA vyplývá dodání mimo jiné i Libreta, nedošlo však k převodu práv k užití díla, neboť tato skutečnost ze smlouvy nevyplývá. Na žalovaného z těchto důvodů nemohla být převedena práva k užití díla.
49. Žalovaný tvrdil (viz č.l. 36), že předmětem smluvních vztahů mezi žalovaným a společností SAURA bylo zhotovení realizační dokumentace expozice, jejíž součástí jako kolektivního díla je i Libreto, kdy účelem zhotovení byla v konečném důsledku realizace expozice na zámku. Podle obsahu smlouvy měla vzniknout žalovanému neomezená licence k užití díla, za tuto licenci obdržel zhotovitel úplatu, která byla zahrnuta v ceně díla. Obsahem díla, které bylo žalovanému předáno, bylo i Libreto s copyrightovou doložkou zhotovitele díla.
50. Z důkazu Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice realizační dokumentace expozice (příloha č. 16), dále jen „realizační dokumentace“ soud zjistil, že Libreto ve verzi 5.00 a 5.1 se dostalo do dispozice žalovaného v rámci této dokumentace vyhotovené společností SAURA.CZ v únoru 2011. Tato jako celek nesla označení autora: SAURA.CZ a všechny dokumenty v ní obsažené taktéž byly označeny nejprve názvem této společnosti a až následně jmény osob, které tu či kterou část zpracovaly, včetně Libreta 5.00

a 5.1. Z těchto verzí je zcela zřejmé, že je zde doložka Copyright SAURA s.r.o. 2011 a u pana J. S. a V. K. je uvedeno, že Libreto zpracovali. Z průvodní zprávy k této dokumentaci vyplývá, že jejím hlavním cílem je vytvořit ucelený podklad pro realizaci napoleonské expozice s tím, že dokumentace tematicky a obsahově vychází ze studie „Návrh napoleonské expozice – Zámecká konírna Slavkov – Austerlitz, zpracované J.S. v roce 2009. Dokumentace měla sloužit jako zadání pro výběrové řízení na zhotovitele expozice a mimo jiné zahrnovala ideový záměr výstavy, architektonický a výtvarný koncept mobiliář technické vybavení atd.

51. Na základě výše uvedeného zjištění z realizační dokumentace a smluv, které byly k důkazu provedeny, učinil soud skutkový závěr, že dílo žalobců b) a c) se do dispozice žalovaného dostalo nikoli samostatně, ale v rámci Návrhu napoleonské expozice z října 2009, zpracované S., B., J. S. a V.. Žalobci samostatně neuzavřeli s žalovaným žádnou smlouvu. Tyto uzavíral S. a následně společnost SAURA.CZ. Jednalo se o smlouvu o dílo uzavřenou mezi objednatelem městem Slavkov u Brna a zhotovitelem J. S. jako zhotovitelem ze dne 7. 10. 2009 a následně o smlouvu o dílo mezi Městem Slavkov jako objednatelem a společností SAURA s.r.o. jako dodavatelem nazvanou „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“ z 13. 12. 2010. Součástí vymezení předmětu těchto smluv bylo dodání Libreta k napoleonské expozici. Výše uvedené smlouvy zakotvovaly užití majetkových práv i výkon autorského dohledu. Autorský dohled nebyl sjednán ve prospěch žalobců b) a c), ale měl být umožňován společností SAURA.CZ. Nebylo žádným způsobem poukázáno na nutnost smluvně ošetřit výlučná práva autorů Libreta.
52. Ve světle výše uvedených závěrů bylo nutné zabývat se tím, zda společnost SAURA.CZ mohla převést majetková práva k užití díla Libreto na žalovaného, či nikoli.
53. V řízení bylo prokázáno, že žalobci b) a c) souhlasili, aby společnost SAURA.CZ předložila Libreto zpracované jimi v rámci výběrového řízení na stavební úpravy předzámčí Slavkov napoleonská expozice. Dá se dovodit i jejich konkludentní souhlas se zařazením svého díla do realizační dokumentace. Společnost SAURA.CZ však nedisponovala oprávněním převést na žalovaného majetková práva k užití díla Libreta (§ 48 AZ) .
54. V odůvodnění rozhodnutí soud již shora uvedl, že shledal licenční smlouvu z 8. 12. 2010 a podlicenční smlouvu z 13. 12. 2010 jako právní úkony neplatné a při posuzování dalších smluvních vztahů z nich soud nevycházel. Prokázáno bylo, že nejprve bylo Libreto (ve verzi 3.00) zařazeno do Návrhu napoleonské expozice v říjnu 2009, později do realizační dokumentace. Z realizační dokumentace k důkazu provedené soud zjistil, že jako celek nesla označení autora: SAURA.CZ a všechny dokumenty v ní obsažené taktéž byly označeny nejprve touto společností a následně až jmény osob, které tu, či kterou část zpracovaly včetně Libreta 5.00 a 5.01, bez výraznějšího označení jejich autorství. Z těchto verzí je zcela zřejmé, že je zde doložka Copyright SAURA s.r.o. 2011 a u pana J. S. a V. K. je uvedeno, že Libreto zpracovali.
55. Z výzvy k podání nabídek do soutěže na zpracování stavebním úprav – realizační dokumentace je zřejmé, že město Slavkov žádalo, aby návrh smlouvy byl podepsán oprávněnou osobou a jeho součástí mělo být kromě ceny i ustanovení o tom, že součástí plnění bude i převod plynoucích autorských práv na zadavatele. Smlouvy o dílo z října 2009 a prosince 2010, nebyly uzavírány za účasti žalobců, jako smluvních stran. Tyto smlouvy obsahovaly ujednání, že předložené dokumentace budou obsahovat ideovou a obsahovou náplň expozice, libreto a bude zajištěn i autorský dohled.
56. Smlouva o dílo uzavřená mezi žalovaným a společností SAURA.CZ z roku 2010 nezakotvuje nic o tom, že autorský dohled nad Libretem bude příslušet jeho autorům ani to, že SAURA.CZ není oprávněna převádět majetková práva na žalovaného k celé realizační dokumentaci včetně Libreta a neobsahuje zmínku, že bude zapotřebí uzavřít smlouvu samostatnou.

57. S ohledem na zařazení Libreta do realizační dokumentace a na základě tvrzení žalovaného se soud zabýval tím, zda realizační dokumentace je dílem kolektivním ve smyslu ustanovení § 59 AZ. Na základě závěrů obsažených v usnesení Vrchního soudu v Olomouci žalovaného poučil o důkazním břemenu a z výslechu svědků zjistil následující skutečnosti.
58. Z výpovědi svědka S. soud zjistil, že licenční a podlicenční smlouvy uzavíral s žalobci později, aby bylo zřejmé, že jsou autory části realizační dokumentace. On sám nebyl iniciátorem nápadu na realizaci expozice, jednotlivé práce nekoordinoval. Dá se říct, že koordinaci zajišťovalo město Slavkov, zejména pan L. a stavební dozor. Nejdříve jednal s panem J., který ho zavedl na úřad města Slavkova, kde bylo dohodnuto, že on vytvoří studii a podkladem pro ni budou materiály pana S. a K.. Oni přišli s návrhem a on se postaral o další. Neměli problém se zařazením Libreta do dokumentace ani s tím, že bude jejich dílo v rámci realizační dokumentace použito jako podklad pro výběrové řízení na dodavatele akce, tedy samotné realizace. Muselo to tak být z hlediska objednatele i z hlediska zajištění funkčnosti obou částí. Nevěděl, jak si ošetřili vztahy s městem Slavkov. O termínech autorského dohledu je informoval, on byl brán jako ten, kdo ho má vykonávat, neboť dodal na základě smlouvy i Libreto. Měli dohodu na čestné slovo, že Libreto bude součástí dokumentace. On sám jim neplatil.
59. L. ve své výpovědi uvedl, že pracuje v pozici vedoucího odboru správy majetku investic a rozvoje u žalovaného, a to od roku 2008. S S. uzavřeli smlouvu o dílu, která se týkala zpracování studie řešení expozice, jejíž součástí bylo i Libreto, které sloužilo k žádosti o poskytnutí dotace. Po poskytnutí dotace museli zajistit projektovou dokumentaci a po výběrovém řízení uzavřeli smlouvu o dílo se společností SAURA CZ. Nikdy neměli pocit, že by se měli obracet na pana S. a K.. Měli smlouvu s panem S. a mysleli si, že pánové pro něj učinili subdodávku. Až v březnu 2013 se na ně obrátil pan S. s tím, že má s panem K. a S. uzavřenou sublicenční smlouvu a vyzýval je, aby s nimi uzavřeli licenční bezúplatnou smlouvu. Ani po jejich výzvě jim smlouva nebyla předložena, měl ji možnost vidět až přes Regionální operační program. Pan Stejskal o subdodavatelích nehovořil, nebyli zmiňováni písemně. Autoři Libreta nebyli při podpisu smluv. Výkonu autorského dozoru se domáhali až na začátku roku 2013.
60. Kolektivní dílo je vytvořeno tvůrčí činností několika autorů, přičemž na rozdíl od souborného díla nemohou být jednotlivé příspěvky autorů samostatnými díly. Jedním z pojmových znaků kolektivního díla je jeho vytváření z podnětu a pod vedením jedné osoby, která nemusí být členem autorského kolektivu, avšak pod jejíž „hlavičkou“ se dílo i prezentuje navenek. Tímto znakem se odlišuje od spoluautorství, přičemž podnětem se rozumí podnět právně relevantní, to znamená, že takovým podnětem není pouze například inspirace, rada či morální povzbuzení. Příkladem kolektivního díla je dílo kartografické nebo počítačové programy. Majetková práva u kolektivních děl trvají 70 let od zveřejnění, to znamená od prvního oprávněného zpřístupnění díla veřejnosti. V případě, že je u díla nebo na díle při jeho zpřístupnění veřejnosti označen autor (autoři), trvají majetková práva 70 let po smrti uvedeného autora, případně 70 let po smrti posledního z uvedených autorů (viz komentář Chaloupková - Holý k Autorskému zákonu, 5. vydání, C.H. Beck 2017, s. 131).
61. Vzhledem k tomu, že žalovaný neprokázal existenci právně relevantního podnětu směřujícího ke vzniku kolektivního díla ve formě objednávky od společnosti SAURA.CZ nebo S., a ani z konkrétních okolností případu nevyplývá, že Libreto mělo tvořit pouhý příspěvek do díla kolektivního, nepovažoval soud realizační dokumentaci za dílo kolektivní ve smyslu ustanovení § 59 AZ. Tyto závěry soud učinil zejména z výpovědi svědka S., který uvedl, že nebyl iniciátorem vzniku Libreta, že žalobcům b) a c) za jeho vytvoření a za zařazení do realizační dokumentace nezaplatil. Svědek L. navíc k tomu uvedl, že Libreto, které bylo součástí studie zpracované na základě smlouvy o dílo uzavřené s S., sloužilo k získání dotace.
62. I když realizační dokumentace byla prezentována pod hlavičkou společnosti SAURA.CZ, nelze s ohledem na skutková zjištění a právní posouzení dospět k závěru, že by došlo k platnému

převedení majetkových práv k užití díla Libreto na žalovaného smlouvou o dílo uzavřenou mezi žalovaným a společností SAURA.CZ z prosince 2012.

63. Vzhledem k tomu, že nárok žalobců na poskytnutí omluvy a zaplacení přiměřeného zadostiučinění je spojen s tvrzeným porušením osobnostních práv žalobců, měl závěr o tom, zda realizační dokumentace je dílem kolektivním, význam pro celkové posouzení odpovědnosti žalovaného ve vztahu k požadované omluvě i nároku na přiměřené zadostiučinění.
64. Omluvu žalobci žádali za porušení jejich autorských práv k Libreto, které bylo předlohou k napoleonské expozici na zámku ve Slavkově u Brna Napoleon – Austerlitz, které město Slavkov užilo neoprávněně.
65. Z provedeného dokazování soud zjistil, že Libreto bylo podkladem pro projektovou dokumentaci, nikoli samo o sobě pro expozici jako takovou. Za předlohu a podklad expozice soud považuje „Návrh napoleonské expozice Zámecká konírna Slavkov-Austerlitz“ a následně realizační dokumentaci. Omluva v tomto znění, proto nemůže obstát, zvláště pokud město Slavkov mělo smluvně upraveno užití jak shora zmiňovaného návrhu napoleonské expozice, tak následně realizační dokumentace. Omluva za neoprávněné užití části této dokumentace (Libreta), není na místě, neboť jí byla předložena jako celek společností SAURA.CZ.
66. U žalobce a) soud shledal nedostatek aktivní legitimace ve vztahu k požadované omluvě, neboť nebylo neprokázáno, že by byl držitelem výhradní licence s ohledem na neplatnost smlouvy o jejím poskytnutí a vzhledem k tomu, že se jednalo o uplatnění nároku spojeného s osobnostním právem žalobců, nikoli s právem majetkovým.
67. Ze skutkových zjištění vzal soud také za prokázané, že autoři souhlasili se zařazením Libreto do návrhu napoleonské expozice i do realizační dokumentace, že neměli samostatně s městem smluvní vztah a že neměli ani jasná smluvní ujednání se společností SAURA.CZ. Společnost SAURA.CZ předáním i podpisem smluv o dílo umožnila žalovanému užití Libreto, aniž by sama měla oprávnění tímto způsobem dílo žalobců b) a c) užit. Licenční a podlicenční smlouvy byly shledány jako neplatné a jiná smluvní ujednání nebyla tvrzena ani nevyšla najevo.
68. Žalobci se domáhali přiměřeného zadostiučinění za zásah do autorských práv s tím, že žalovaný neuvedl jejich jména při otevření výstavy, umožnil užívání díla způsobem snižující jeho hodnotu v době od června do října 2013 a neumožnil jim výkon autorského dohledu.
69. Žalobci tvrdili, že od července 2012 kontaktovali žalovaného a žádali o zpřístupnění výsledků zpracování. Poukazovali také na to, že chtěli bezplatně uzavřít licenční smlouvu (viz email z 10. 3. 2013).
70. Z ust. § 40 odst. 1 písm. e) bod 2. zákona č. 121/2000 Sb. vyplývá, že autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasazeno nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat také poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, zejména omluvou a také zadostiučinění v penězích, pokud by se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím. Výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihlédne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem za nichž k zásahu do práva došlo; tím není vyloučena dohoda o narovnání.
71. Pro závěr o pasivní legitimaci ohledně nároku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění musí být prokázána příčinná souvislost mezi tvrzeným porušením autorských práv žalobců a jednáním žalovaného. Jestliže sami žalobci b) a c) ani společnost SAURA.CZ netrvali na zakotvení nutnosti samostatné úpravy převodu majetkových práv k Libreto, na zakotvení výkonu autorského dozoru přímo pro žalobce b) a c), požadavku na uvedení jejich jmen jako autorů a případném zakotvení časových intervalů pro vznášení jejich připomínek

v jednotlivých fázích zpracování díla, nelze shledat v postupu žalovaného delikt ní jednání a označit ho za rušitele práv žalobců b) a c).

72. Soud spatřuje hlavní příčinu vedoucí k tvrzenému porušení práv žalobců v nedostatečné úpravě vztahů mezi společností SAURA.CZ a žalobci a zejména pak v postupu společnosti SAURA.CZ, která podpisem smluv o dílo, které se týkaly návrhu expozice a realizační dokumentace jako celku, zakotvujících převod autorských majetkových práv a výkonu autorského dozoru bez bližší specifikace k Libretu jako samostatné části zhotoveného díla, umožnila vznik nejasných právních vztahů. Nemůže být kladeno k tíži žalovaného, že odepíral výkon účinného autorského dozoru žalobcům b) a c), pokud nebyl ve vztahu k nim nijak smluvně upraven. Pokud žalobci poukázali na to, že jejich autorství k Libretu je zřejmé z úvodní strany díla, pak to považuje soud za zcela nedostatečné s ohledem na okolnosti předložení díla i jeho označení, jak již bylo shora uvedeno. Stejně tak na žalovaném nemůže ležet odpovědnost za zveřejnění díla způsobem snižující jeho kvalitu, neboť upozornění na porušování autorských práv žalobců bylo realizováno až v průběhu realizace zakázky společností SKR stav spol. s.r.o., která považovala společnost SAURA.CZ za subjekt, který má autorský dohled vykonávat. Vyplývá to z uzavřené smlouvy o dílo, ze zápisů z kontrolních dnů i emailové korespondence provedené k důkazu. Ještě v emailu ze dne 15. 10. 2012 podepsaného J. S., jednatelem společnosti SAURA.CZ, adresovaného P. L. a dalším vyplývá, že upozornil na nutnost výkonu autorského dozoru společností SAURA, jako autora Libreta bez zdůraznění autorských práv žalobců b) a c). Žalovaný podle názoru soudu jednal v dobré víře podle uzavřených smluv, což vyplývá i z výpovědi slyšeného svědka L.. Při zveřejnění díla nebylo opomenuto, že generálním projektantem expozice byl J. S., SAURA.CZ s.r.o., a společnost SAURA.CZ byla uvedena i u architektonického a grafického řešení. Tyto skutečnosti soud zjistil a vzal za prokázané z fotografie úvodního panelu výstavy založeného v přílohové obálce žalobců pod písmenem „W“.
73. Na základě shora uvedených závěrů soud neshledal, že za tvrzený zásah do autorských práv žalobců b) a c) zakotvených v ustanovení § 11 odst. 3 AZ nese ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. e) odpovědnost žalovaný a proto žalobu zamítl.
74. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 142 odstavec 1 a § 150 o.s.ř. Důvody zvláštního zřetele hodné pro aplikaci ustanovení § 150 o.s.ř. spatřoval zejména v tom, že žalobci b) a c) byli shledáni jako spoluautoři libreta, přičemž nemohli podle svých představ ovlivnit výsledné zpracování expozice. Podle názoru soudu k tomuto došlo v důsledku více okolností a nikoli jen v důsledku jednání samotných žalobců. Průběh soudního řízení pak nasvědčoval více tomu, že jejich požadavek je oprávněný, neboť Vrchním soudem v Olomouci bylo vydáno předběžné opatření, v důsledku kterého byla expozice uzavřena a následně se hledala řešení v rámci mimosoudních jednání účastníků. Taktéž první rozsudek vyzněl ve prospěch žalobců. Soud tyto skutečnosti zohlednil a přihlédl i k tomu, že náklady žalovaného nejsou účelně vynaložené, za situace, kdy žalovaný jako veřejnoprávní korporace disponuje místem právníka a měl by být tedy naplněn předpoklad, že takový zaměstnanec je schopen řešit právní záležitosti činnosti žalovaného zvláště, pokud se týkají agendy veřejných zakázek a uzavírání smluv o dílo, jejichž běžnou součástí by mělo být i ošetření osobnostních i majetkových práv autorů. Vzhledem k tomu, že nebylo vyhověno návrhu žalobců, nebyly jim přiznány ani náklady řízení o vydání předběžného opatření (§ 145 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím soudu podepsaného.

Brno 30. ledna 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Dana Crlíková.

JUDr. Petra Flídrová v. r.
samosoudkyně